

Sygn. akt I C 569/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2019r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Aneta Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. W.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 14.021,85 zł (czternaście tysięcy dwadzieścia jeden złotych osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lipca 2013r.. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

II. oddala powództwo w pozostałej części.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.335,26 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści pięć złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 384,11 zł (trzysta osiemdziesiąt cztery złote jednaćście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

V. nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonych w pkt I wyroku od powoda na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 109,17 zł (sto dziewięć złotych siedemnaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 569/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lutego 2014r. powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 18.004,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2013r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną, na którą to kwotę składa się:

- kwota 14.804,78 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną w dniu 26 czerwca 2013r. w jego pojeździe t.j. motocyklu marki Y. o nr rej. (...),

- kwota 600 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie kasku,
- kwota 400 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie obuwia,
- kwota 2.200 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie skórzanego kombinezonu motocyklowego. Nadto o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 26 czerwca 2013r. w S. na ul. (...) doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym kierujący pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) S. P. wykonał nieprawidłowy manewr zmiany pasa ruchu w wyniku czego zderzył się z powodem kierującym motocyklem m-ki Y. o nr rej. (...), a pojazd sprawcy zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w pozwanej spółce. Powód wskazał, że na miejsce zdarzenia wezwano patrol Policji, który nałożył na sprawcę zdarzenia mandat karny. P. W. wskazał, że w wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległ jego pojazd, a także odzież, buty oraz kask. Wyjaśnił, że w trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął, iż doszło do powstania tzw. szkody całkowitej, po czym odmówił przyjęcia odpowiedzialności z uwagi rzekomy brak korelacji pomiędzy uszkodzeniami obu pojazdów. Powód zaznaczył, że pozwany w kalkulacji - arkusz wyceny wartości uszkodzonego pojazdu wycenił jego wartość na kwotę 5.400 zł, a tym samym wartość szkody na poziomie 8.400 zł, po czym następnie dokonując rozpytań co do możliwości sprzedaży pojazdu i przyjęcia kwoty najwyższej podanej przez podmiot trzeci jako miarodajnej, mimo braku kategoriycznego związania podaną propozycją określił wartość szkody przy przyjęciu szkody całkowitej na kwotę 800 zł. Powód dodał, że nie kwestionuje kosztorysu naprawy jego pojazdu na kwotę 14.804,78 zł. Zaznaczył, że wniósł odwołanie od decyzji pozwanego, jednak pozwany się do niego nie odniósł. P. W. wskazał, że w wyniku zdarzenia oprócz jego motocykla uszkodzeniu uległa także odzież, obuwiu oraz kask, dlatego niniejszym pozwem dochodzi łącznie kwoty 14.804,78 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną w pojeździe marki Y. o nr rej. (...), kwoty 600 zł za kask, 400 zł za obuwiu oraz 2.200 zł za kombinezon motocyklowy. Powód wskazał, że zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 27 czerwca 2013r., dlatego dochodzi odsetek od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 28 lipca 2013r.(k.2-8).

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 grudnia 2014r. (k. 63-65v) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował zasadność żądania powoda zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Pozwany wskazał, że po otrzymaniu zgłoszenia szkody, zlecił oględziny pojazdu powoda oraz pojazdu sprawcy, a następnie dokonał analizy zgromadzonego materiału, co doprowadziło do wniosku, iż przedstawione przez poszkodowanego uszkodzenia pojazdu nie mogły powstać na skutek opisywanej przez niego kolizji, za którą odpowiedzialność miałby ponosić pozwany. Pozwany wskazał, że wskazane miejsca kontaktu w strefie tylnego lewego błotnika skutkuje wnioskiem, że hipotetycznie samochód O. (...) musiałby być wysunięty na pas ruchu motocykla na tyle, że jeśli miałyby dojść do kontaktu obu pojazdów, wytrącony ze stabilności motocykl skierowany byłby na pobocze i tam musiałby upaść lub ślizgać się. Dodał, że analiza konfiguracji ulicy wskazuje, iż wzdłuż ulicy biegnie krawężnik i chodnik, za którym znajduje się pas zieleni, zaś ślady na motocyklu tego nie potwierdzają, gdyż ewidentnie pochodzą one od kontaktu z płaską i chropowatą powierzchnią pasa jezdni. Pozwany wskazał, że poza powyższym otarcie powłoki lakierowej tylnego błotnika samochodu sprawcy ma charakter liniowy i znajduje się na wysokości powyżej 70 cm podczas, gdy położenie kierunkowskazu motocykla jest na wysokości 65 cm, a przebieg linii otarcia obniża się w kierunku przodu pojazdu, co w przypadku narastania siły docisku przez uderzający motocykl jest wręcz niemożliwe, bowiem w takiej sytuacji, byłoby zupełnie odwrotnie. Dodał, że pozostałe uszkodzenia motocykla znajdujące się z jego prawej strony pochodzą od szkody parkingowej i nie mogą mieć nic wspólnego z rzekomym uderzeniem przez inny pojazd w bok motocykla. W zakresie śladów na ubraniu powoda pozwany wskazał, że biorąc pod uwagę deklarowaną prędkość motocykla (40 km/h), po upadku z niego, motocyklista nie byłby w stanie spowodować tak równomiernego ubytku powierzchni ochraniaczy kolan i ochraniaczy butów, bowiem zgłoszone uszkodzenia elementów ochronnych ubrania powoda są w rzeczywistości śladami używania ich w trakcie jazdy ekstremalnej, a nie zdarzenia z dnia 26 czerwca 2013r. Pozwany z ostrożności wskazał także, iż ewentualnie powstałą szkodę bezsprzecznie należy rozliczyć jako szkodę całkowitą. Pozwany dodał, że ewentualna naprawa motocykla będzie ekonomicznie nieuzasadniona. W

zakresie odsetek wskazał na ich bezzasadność, zaś z ostrożności procesowej wskazał, że ewentualne zasądzenie odsetek ustawowych powinno nastąpić najwcześniej od dnia wyrokowania.

W toku postępowania strony prezentowały konsekwentnie swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 czerwca 2013r. doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdu marki O. (...) o nr. rej. (...) oraz pojazdu marki Y. o nr. rej. (...). Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem marki O. (...) posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanej spółce. Na miejsce zdarzenia wezwana została policja, która ukarała sprawcę kolizji mandatem karnym.

P. W. dokonał zgłoszenia zaistniałej szkody u pozwanego w dniu 27 czerwca 2013r. (...) S.A. z siedzibą w S. Oddział w Polsce z siedzibą w W. przeprowadził postępowanie wyjaśniające, powołał rzeczoznawcę i w konsekwencji nie przyjął odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie motocyklu marki Y.. W swojej decyzji pozwany wskazał, że do zgłoszonych uszkodzeń nie doszło w deklarowanych okolicznościach, bowiem brak jest korelacji uszkodzeń pomiędzy ww. pojazdami. Pozwany wskazał, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wyliczono w dniu 12 lipca 2013r. na kwotę 13.800 zł, a koszt naprawy określono na kwotę 14.804,78 zł, z uwagi na to, że koszt naprawy przekracza jego wartość, naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona. O powyższych ustaleniach powód został poinformowany przez pozwanego.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2013r. P. W. wniósł odwołanie od powyższych ustaleń ubezpieczyciela.

Decyzją z dnia 03 września 2013r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, ustalając, iż przedstawione przez poszkodowanego uszkodzenia pojazdu nie mogły powstać na skutek opisywanej przez niego kolizji, za którą odpowiedzialność miałby ponosić pozwany.

Dowód:

- **zgłoszenie szkody k. 67-68,k.82-85,**
- **zaświadczenie k. 9,**
- **potwierdzenie k. 10-11,k.76-76v,k.80-81**
- **notatka k. 186,k.77,**
- **karta zdarzenia drogowego k. 187-188,**
- **dokumentacja szkodowa na płycie CD k. 12,**
- **wycena wraz z kalkulacją naprawy k. 13-20,k.72-75v,**
- **decyzja z 03.09.2013r. o odmowie wypłaty odszkodowania k. 21,k.70,**
- **oferty cenowe k.22-24,**
- **informacja k. 25,**
- **pismo potwierdzające zgłoszenie szkody k. 26,**
- **dokumentacja fotograficzna k. 27-34,**
- **odwołanie z 12.08.2013r. k. 66, k.71,**

- dokumentacja szkodowa na płycie CD k. 69-85,

- dokumentacja fotograficzna k. 189-192,

- protokół szkody k.78-79,

- zdjęcie k. 272

- zeznania świadka S. P. k. 200-201,

- zeznania świadka K. W. k.201-202,

- zeznania powoda P. W. k. 203-204.

Do uszkodzeń motocykla powoda i jego odzieży motocyklisty doszło w okolicznościach wskazywanych przez uczestników zdarzenia. Koszt naprawy pojazdu powoda po szkodzie z dnia 26 czerwca 2013r., przy użyciu nowych i oryginalnych części zamiennych w czerwcu 2013r. wynosił 10.905,28 zł. Wartość rynkowa pojazdu w stanie nieuszkodzonym w czerwcu 2013 r. wynosiła 15.100 zł. Wartość rynkowa pojazdu powoda w stanie uszkodzonym w czerwcu 2013r. wynosiła 8.400 zł. W rozpatrywanym przypadku nie wystąpiła tzw. szkoda całkowita, ponieważ koszt naprawy nie przewyższał wartości rynkowej pojazdu. Średnia cena za roboczogodzinę prac blacharskich i mechanicznych na terenie województwa (...) w czerwcu 2013r. wynosiła 132,50 zł, a dla prac lakierniczych 146,27 zł w warsztatach naprawiających motocykle. Zarówno z protokołu policji jak i zdjęć wykonanych na miejscu zdarzenia wyraźnie widoczne są ślady szorowania motocykla po jezdni, nawet w poszczególnych fazach przewracania się tego motocykla na lewy bok, dlatego brak jest podstaw do przyjęcia, że do zdarzenia nie doszło w podanych przez powoda okolicznościach. Zdarzenie będące przedmiotem postępowania nie było normalnym zderzeniem dwóch pojazdów, bowiem w momencie poruszania się pojazdem jednośladowym niewielka siła skierowana prostopadle do ruchu powoduje wytrącenie tego pojazdu z równowagi i jego przewrócenie, w związku z czym uszkodzenia jakie powstały z tego zdarzenia pochodzą z sunięcia pojazdu po jezdni a nie z kontaktu z innym pojazdem.

Dwa elementy, które zostały zakwalifikowane do wymiany w motocyklu powoda tj. osłona lewa i osłona dolna lewa mogą być dostarczone lakierowane. Osłona czołowa motocykla powoda była wcześniej klejona, bowiem widoczne były ślady tego klejenia i w związku z tym przy wycenie pojazdu uwzględniono ujemną korektę w wysokości 4 %. Przewracający się motocykl styka się z jezdnią w różnym czasie i w różnym miejscu, porusza się bezwładnie, stąd różne natężenie uszkodzeń z lewej strony pojazdu.

Dowód:

-pisemna opinia biegłego M. M. wraz z kalkulacją naprawy i wyceną k. 230-247,

- ustna uzupełniająca opinia biegłego M. M. k. 277-279,

-wycena k.273-276,

- ustna uzupełniająca opinia biegłego M. M. k. 311-312.

W wyniku przedmiotowego zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległa również odzież motocyklowa powoda w postaci: skórzanego kombinezону oraz butów. Nadto kask. Biorąc pod uwagę cenę zakupu nowego kombinezону skórzanego w grudniu 2012r. za kwotę 2.500 zł, jego wartość na dzień szkody (biorąc pod uwagę 6 – miesięczny okres użytkowania) stanowiła kwotę 2.437,50 zł. Natomiast kask zakupiony w marcu 2011r. (przy 21 miesiącach użytkowania) jego wartość stanowiła 528,07 zł, a buty zakupione w marcu 2012r. stanowiły wartość 388,50 zł.

Dowód:

- opinia biegłego J. J. k. 328-330,

- dokumentacja zdjęciowa k.27-34,

- zeznania świadka K. W. k.201-202,

- zeznania powoda P. W. k. 203-204.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie.

Zgodnie z dyspozycją art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Stosownie natomiast do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r. poz. 392), w myśl, którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy należało wskazać, że strona pozwana zakwestionowała zgłoszone przez powoda roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości podnosząc, że uszkodzenia motocykla marki Y. nie mogły powstać w okolicznościach wskazywanych przez powoda. Tak sformułowane stanowisko pozwanego zobligowały sąd do dokonania w pierwszej kolejności ustaleń, co do zaistnienia po stronie pozwanej przesłanek odpowiedzialności za powstałą szkodę. Okoliczność ta z kolei, z uwagi na treść wyżej powołanych przepisów wywołała konieczność rozważenia, czy na ubezpieczającym spoczywał obowiązek odszkodowawczy.

Przedstawiony przez powoda przebieg zdarzenia wskazuje, iż swoje roszczenie opierał ona na odpowiedzialności na zasadzie winy, albowiem w myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Dla przypisania pozwanemu odpowiedzialności koniecznym zatem było wykazanie, wystąpienia następujących przesłanek: powstanie szkody rozumianej jako uszczerbek w dobrach prawnie chronionych o charakterze majątkowym, wyrządzenie szkody czynem niedozwolonym, polegającym na bezprawnym i zawinionym zachowaniu ubezpieczonego S. P., związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem, a szkodą w pojeździe pozwanego.

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie sąd ustalił na podstawie korespondujących ze sobą dowodów z przedstawionych przez strony dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie były kwestionowane przez żadną ze stron oraz osobowego materiału dowodowego, w jakim korelowały one z dowodami z dokumentów.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy należało zaznaczyć, że z uwagi na stanowisko pozwanego, na powodzie w pierwszej kolejności spoczywał obowiązek wykazania zdarzenia wywołującego szkodę.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia istnienia i ewentualnej wysokości i zakresu szkody, jako okoliczności o charakterze specjalnym, miał w niniejszej sprawie dowód z pisemnej opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron, co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia

ich opinii. Konstrukcja tego uregulowania wskazuje, iż dowód tego rodzaju winien być przeprowadzony przez osobę wskazaną przez sąd w toku postępowania. Kwestii o charakterze specjalnym nie może natomiast rozstrzygnąć opinia prywatna sporządzona na zlecenie strony poza postępowaniem sądowym. Pogląd taki wyrażany wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego znalazł swój wyraz między innymi w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 kwietnia 2002 r. (w sprawie I CKN 92/00, opubl. LEX nr 53932).

Z uwagi na powyższe ustalając ewentualny zakres uszkodzeń powstałych w pojeździe oraz odzieży powoda oraz koszty ich usunięcia sąd brał pod uwagę przede wszystkim treść opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej M. M. (2) oraz opinii biegłego z zakresu jakości obuwia i galanterii skórzanej J. J. (2).

Biegły sądowy M. M. (2) w wykonaniu zobowiązania nałożonego przez sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazał, że do uszkodzeń motocykla i odzieży motocyklisty doszło w okolicznościach wskazywanych przez uczestników zdarzenia. Biegły wyliczył koszt naprawy pojazdu powoda po szkodzie z dnia 26 czerwca 2013 r. przy użyciu nowych i oryginalnych części zamiennych w czerwcu 2013 r. na kwotę 10.905,28 zł. Wskazał, że wartość rynkowa pojazdu w stanie nieuszkodzonym w czerwcu 2013 r. wynosiła 15.800 zł, a w stanie uszkodzonym w czerwcu 2013 r. wynosiła 9.100 zł, a następnie po zastosowaniu korekty, z uwagi na widniejące ślady klejenia osłony czołowej motocykla skorygował te wartości w ten sposób, iż w stanie nieuszkodzonym wartość pojazdu powoda to 15.100 zł, a w stanie uszkodzonym 8.400 zł. Biegły sądowy wskazał, wbrew twierdzeniom pozwanego, że w niniejszym przypadku nie wystąpiła szkoda całkowita, ponieważ koszt naprawy nie przewyższał wartości rynkowej pojazdu. W rezultacie składanych przez pozwanego zarzutów do jego opinii w pismach z dnia 30 sierpnia 2017r. (k.258-259v) oraz z dnia 3 stycznia 2018 r. (k.284-285v) biegły sądowy wyjaśnił, że z protokołu policji i zdjęć wykonanych na miejscu zdarzenia wyraźnie widoczne są ślady szorowania motocykla po jezdni, a po analizie zgromadzonej dokumentacji nie znalazł żadnego argumentu, który sprzeciwiałby się zaistnieniu tego zdarzenia w okolicznościach przedstawianych przez uczestników tego zdarzenia. Odnosząc się do zarzutu pozwanego, polegającego na braku korelacji uszkodzeń między pojazdami zaznaczył, iż o jakich śladach możemy mówić, jeżeli pojazd uderza w but lub nogę motocyklisty lub np., ponieważ pojazd sprawcy był w skrajnie w lewo, zatem mógł równie dobrze oponą lewego przedniego koła uderzyć w któryś element motocykla nie pozostawiając śladów. Natomiast uszkodzenia lewej strony motocykla korelują ze śladami pozostawionymi przez ten motocykl na jezdni. W aktach sprawy nie znalazł żadnego argumentu, który sprzeciwiałby się zaistnieniu tego zdarzenia w okolicznościach przedstawianych przez uczestników tego zdarzenia. Podkreślił, iż to nie było zderzenie normalne obu pojazdów, które pozostawia ślad na obu pojazdach. W momencie poruszania się pojazdem jednośladowym niewielka siła skierowana prostopadle do ruchu powoduje wytrącenie tego pojazdu z równowagi i jego przewrócenie i uszkodzenia, jakie powstały z tego zdarzenia pochodzą z sunięcia pojazdu po jezdni a nie z kontaktu z innym pojazdem. Nie ma żadnych przesłanek, że do zdarzenia nie mogło dojść w takich okolicznościach. Natomiast analiza korelacji pojazdów ma sens, jeżeli mamy do czynienia z uszkodzeniami obu pojazdów. Dodał nadto, iż jak widać na zdjęciu (k.272) było sucho na jezdni. Zaznaczył nadto, iż nie ma możliwości zrekonstruowania przebiegu tego zdarzenia przy użyciu programu komputerowego. Natomiast złożona w dniu 13 grudnia 2017r. wycena wynika z dokładnej analizy zdjęć znajdujących się w aktach sprawy, albowiem na jednym z nich widać klejenie osłony czołowej motocykla, stąd ujemna korekta za wcześniejsze naprawy pojazdu. Biegły wyjaśnił, iż przyjął tę korektę, bo widać, że przeprowadzona naprawa była wadliwa, ponieważ na zbiorniku paliwa po prawej stronie było niewielkie wgniecenie, zastosował ujemną korektę w wysokości 2%. Jednoznacznie oświadczył, iż uderzenie oponą czy uderzenie w nogę lub but motocyklisty nie pozostawi śladów, w związku z tym nie będzie korelacji, a uszkodzenia lewej strony pojazdu powstały w wyniku tarcia o nawierzchnię. Podniósł również, iż na rynku (...) w trakcie badania stawek za robociznę nie spotkał warsztatu naprawiającego motocykle, który nie byłby autoryzowany przez jedną lub więcej marek motocykli. Tym samym nie mógł zrobić kalkulacji w oparciu o stawki z innych warsztatów. Podtrzymał swoją opinię w sprawie, modyfikując ją jedynie w zakresie wyceny, o czym była mowa powyżej ze wskazaniem uzasadnienia takiego stanu rzeczy. W kolejnej ustnej opinii z dnia 23 marca 2018r. wskazał, iż dwa elementy, które zakwalifikowałem do wymiany w motocyklu powoda – osłona lewa i osłona dolna lewa mogą być dostarczone lakierowane. Z doświadczenia wie, że jeżeli motocykl ma więcej niż 6 - 7 lat te osłony przychodzą nielakierowane. Różnica w odcieniu, barwie jest tak znaczna, że te osłony dostarcza się nielakierowane. Z dokumentacji fotograficznej wynikało, że osłona czołowa była wcześniej klejona. Widoczne były ślady klejenia.

W związku z tym przy wycenie pojazdu uwzględnił ujemną korektę w wysokości 4 %. Pęknięte elementy z tworzyw sztucznych można oczywiście kleić nie pozostawiając śladów tego klejenia, w tym przypadku ślady tego klejenia były widoczne. Nadto wyjaśnił, że przewracający się motocykl styka się z jezdnią w różnym czasie i w różnym miejscu. On się po prostu „kolebie”, raz uderzając kierownicą, raz tylnym widelcem lub siedzeniem, on się porusza bezwładnie, stąd różne natężenie uszkodzeń z lewej strony pojazdu. Na zdjęciu, które zamieścił w opinii widać, że początkowy ślad jest blisko osi jezdni, co znaczy, że był znaczony stosunkowo nisko położonym elementem np. podnóżkiem lewym. W dalszej części widać, jak te ślady wraz z przemieszczaniem się motocykla ich przybywa, ponieważ motocykl przewracał się cały czas i szorował po jezdni. Stąd różne natężenie tych śladów. Można przedstawić przebieg śladów kontaktowych, ale było tak jak wyjaśnił, motocykl się przewrócił i szorując po jezdni znaczył ślady różnymi elementami lewej strony pojazdu. Nadto wyjaśnił, że liczba właścicieli może mieć wpływ na wartość rynkową pojazdu, jeżeli liczba właścicieli w jakiś sposób oddziałuje na stan techniczny pojazdu. Dla pojazdów powyżej 6 roku życia wpływ ilości właścicieli jest pomijalnie mały i wówczas nie stosuje się korekty z tego tytułu. Nadto wyjaśnił, że korekta z tytułu przebiegu jest niewielka i wynosi, z tego co pamiętam 45 zł. Ponieważ przebieg odczytany niewiele różni się od przebiegu normatywnego, uwzględnił korektę z tego tytułu. Gdyby była to znacząca różnica nie uwzględniłby wówczas dodatkowej korekty z tego tytułu. Jednocześnie oświadczył, iż na terenie naszego miasta warsztaty zajmujące się naprawą motocykli posiadają autoryzację danej marki pojazdu lub kilku marek. Stawki za roboczogodzinę w swojej kalkulacji przyjął dla takich właśnie warsztatów. Zaś z pisma (...) wynika, że przedmiotowy motocykl nie spowodował żadnego wypadku drogowego ani kolizji drogowej. Wynika również, że sam był trzykrotnie uszkodzony przez inne pojazdy. W sumie za te trzy szkody zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 37.000 zł na przestrzeni lat 2006-2013. On nie przeprowadził oględzin tego pojazdu. Natomiast na podstawie akt sprawy i braku zapisów, że wcześniejsze naprawy były przeprowadzone wadliwie, należy uznać, że wcześniejsze naprawy tego motocykla były przeprowadzone poprawnie.

W zakresie odzieży powoda, sąd powołał biegłego sądowego z zakresu jakości obuwia i galanterii skórzanej, który wskazał, że w oparciu o miesięczne okresy ich zużycia i amortyzację kombinezonu i kasku na poziomie 15% od ceny zakupu, a obuwia na poziomie 30% wartość poniesionej szkody za kombinezon wyniosła 2.437,50 zł, za kask 528,07, a za buty 388,50 zł – łącznie 3.354,07 zł. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga także, iż sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności zeznaniom powoda oraz świadka K. W. w tym zakresie. Były one spójne i korespondowały ze sobą. Podkreślenia wymaga, iż powód jest pasjonatem motocykli i to jest jego pasja, co przełożenie miało również na dbałość o pojazd, ale i zakup nowej odzieży motocyklowej.

Wnioski sformułowane przez biegłych były w ocenie sądu w pełni przekonujące. Opinie zostały sporządzone przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym. Biegli sporządzając opinię oparli się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wreszcie zaś opinie biegłych była sformułowane w sposób precyzyjny, a konkluzje w nich zawarte zostały logicznie uzasadnione i powiązane z przedstawionym w opiniach procesem rozumowania oraz pozostałym materiałem dowodowym będącym przedmiotem oceny sądu w tym postępowaniu. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd uznał niniejsze opinie za w pełni przekonujące, mając na względzie to, że do końcowych wniosków żadna ze stron nie złożyła zarzutów, akceptując przy tym przedstawione tam wnioski. Reasumując sąd uznał, że biegły sądowy M. M. (2) w sposób jasny i rzetelny odparł wszystkie wywiedzione przez pozwanego zarzuty.

W tej sytuacji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na dokonanie ustalenia, iż koszt naprawy pojazdu powoda w następstwie zdarzenia z dnia 26 czerwca 2013 r. roku wyniósłby 10.905,28 zł.

W zakresie zwrotu kwoty szkody powstałej w elementach odzieży motocyklowej w ocenie sądu w sytuacji uszkodzenia mienia w postaci odzieży motocyklowej, gdy nie spełnia już swojej funkcji ochronnej i zabezpieczającej, przez osobę trzecią co powoduje pewien uszczerbek w majątku powoda, to uszczerbek ten zakład ubezpieczeń zobowiązany jest poszkodowanemu wyrównać.

Sąd doszedł do przekonania, iż wartość poniesionej przez powoda szkody w odzieży motocyklowej z uwzględnieniem kasku : wyniosła 528,07 zł (kask), 388,50 zł (buty) oraz 2.200 zł (kombinezon) czyli łącznie 3.116,57 zł t.j. mniej

niż wyliczył biegły (3.354,07 zł) albowiem w zakresie szkody z tytułu uszkodzenia kombinezonu powód dochodził zapłaty tylko kwoty 2.200 zł (w wycenie biegłego była to zaś kwota 2.437,50 zł). Tym samym sąd uwzględniając treść art. 321 § 1 k.p.c. nie mógł wyrokować ponad żądanie. W tym zakresie żądanie powoda było więc uzasadnione jedynie do kwoty 3.116,57 zł.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.021,85 zł, o czym orzekł w pkt I wyroku, zaś w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

Orzeczenie w przedmiocie roszczenia o zapłatę odsetek sąd oparł o treść przepisu art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd miał przy tym na uwadze dyspozycję art. 817 § 1 k.c. stosownie do którego ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W niniejszej sprawie strona powodowa zażądała odsetek od dnia 28 lipca 2013 r., bowiem w dniu 27 czerwca 2013 r. zgłosił szkodę pozwanej i żądanie to zasługiwało na uwzględnienie. Orzekając w przedmiocie odsetek sąd miał także na względzie, aktualne brzmienie art. 481 § 2 k.c., w brzmieniu po nowelizacji ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Dlatego też w zakresie odsetek sprzed daty 1 stycznia 2016 r. zasądzono odsetki ustawowe, zgodnie z poprzednim brzmieniem art. 481 § 2 k.c., wedle którego, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajdowało podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. Orzekając w tym przedmiocie należało mieć na względzie, że powództwo obejmujące pierwotnie żądanie zapłaty kwoty 18.004,78 zł zostało uwzględnione co do kwoty 14.021,85 zł, zaś w pozostałym zakresie oddalone. Zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu powód wygrał sprawę w 77,87 % . Koszty postępowania powoda obejmowały opłatę sądową od pozwu w kwocie 901 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł oraz koszt zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 600 zł. Czyli zamykały się kwotą 3.918 zł. Koszty postępowania pozwanego obejmowały koszt opłat skarbowych od pełnomocnictw w kwocie 51 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł oraz koszt zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 600 zł, a także opłaty od zażalenia w kwocie 181 zł i opłaty kancelaryjnej w kwocie 2 zł. Czyli zamykały się kwotą 3.234 zł. Zgodnie z wyżej powołaną zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania uwzględniając zatem procentowe udziały w jakich strony wygrały spór, to pozwany był zobowiązany zapłacić na rzecz powoda kwotę 2.335,26 zł (77,87 % z kwoty 3.918 zł t.j. 3.050,94 zł pomniejszoną o kwotę 715,68 zł (22,13 % z kwoty 3.234 zł). Na koszty sądowe w niniejszym postępowaniu złożyły się także koszty opinii sądowych w kwotach 1.336,99 zł i 356,29 zł. Strony uiściły zaliczki na opinię biegłego w wysokości po 600 zł. Nieuiszczone koszty sądowe stanowiły zatem kwotę 493,28 zł. Zgodnie z wyżej powołaną zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, sąd na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (t.j. Dz.U. z 2010r. Nr 90, poz.594 ze zmianami) nakazał pobrać od pozwanego kwotę 384,11 zł (77,87 % z kwoty 493,28 zł) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. W pozostałym zakresie z zasądzonego roszczenia od powoda kwotę 109,17 zł. Stąd orzeczenie jak w IV i V wyroku.

Sygn. akt I C 569/16

ZARZĄDZENIE

Dnia 11 lutego 2019 r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. pozwanego.
3. wszyć do akt rachunek i dowód wypłaty wynagrodzenia t.j.356,29 zł z sum budżetowych.

4. akta przedłożyć z apelacją, wpływem innych pism lub za 28 dni.

SSR Anita Wolska